

Μήνυμα Χριστουγέννων του Πατριάρχου Μόσχας και Πασών τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Μήνυμα Χριστουγέννων του Πατριάρχου Μόσχας και Πασών τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ποιμένας, τοὺς Διακόνους, τοὺς Μονάζοντες και πάντα τὰ
πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πρεσβύτεροι και Διάκονοι,

Θεοφιλέστατοι Μοναχοὶ και Μοναχαὶ,

Ἀδελφοὶ ἀγαπητοί,

Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων: τῇ κατά σάρκα ἐκ του Πνεύματος Ἁγίου και τῆς
Ἀειπαρθένου Μαρίας Γεννήσει του Κυρίου και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ καρδίας
συγχαίρω πάντας ὑμᾶς. Νῦν καλοῦμεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας
συνδοξάσουν τὸν Πλάστην και τὸν Δημιουργὸν διὰ τῶν: «*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ*» (Ὡδὴ α',
Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς του Κανόνος τῶν Χριστουγέννων).

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς, Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν δημιουργίαν Αὐτοῦ, καταπέμπει τὸν Μονογενῆ Υἱόν – τὸν
πολυαναμενόμενον Μεσσίαν – ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. Ὁ *ὢν εἰς τὸν
κόλπον του πατρός* (Ἰω. 1.18) Υἱὸς του Θεοῦ Υἱὸς του Ἀνθρώπου γίνεται και ἔρχεται εἰς τὸν
κόσμον, προκειμένου ἵνα, διὰ του Ἰδίου Αἵματος, μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἀμαρτίας, οὕτως ὥστε μὴ
φοβερίζῃ πλέον τὸν ἄνθρωπον τὸ κέντρον του θανάτου.

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ προσκυνήσαντες τῷ Χριστῷ μάγοι δῶρα προσήνεγκαν Αὐτῷ. Ποῖον γάρ δῶρον
ἡμεῖς προσφέρομεν τῷ Θείῳ Διδασκάλῳ; Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Αὐτὸς μᾶς ζητεῖ: «*Δός μοι, υἱέ, σὴν
καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτῶσαν*» (Παροιμ. Σολ. 23.26). Καὶ τι σημαίνει ἵνα
δώσωμεν καρδίαν; Ἡ καρδία εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ζωῆς. Ἀποθνήσκει ὁ ἄνθρωπος ἐὰν παύει ἵνα
πάλλῃ. Ἡ προσφορὰ τῆς καρδίας εἰς τὸν Θεὸν σημαίνει ἀφιέρωσιν τῆς ἰδίας ἡμῶν ζωῆς εἰς Αὐτὸν.

Ἡ ἀφιέρωσις αὕτη δέν ἀπαιτεῖ ἵνα ἀπαρνηθῶμεν τὸ πᾶν, ὃ κατέχομεν. Καλούμεθα μόνον ἵνα διώξωμεν ἀπὸ τὴν καρδίαν ὃ, τι μᾶς ἐμποδίζει τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ ἐντὸς αὐτῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐκάστη σκέψις ἀσχολεῖται μὲ τὸ «ἐγὼ» καὶ *οὐκ ἐστὶ* τῷ πλησίον *τόπος ἐν τῇ* καρδίᾳ, τότε οὐδὲ τῷ Κυρίῳ *ἐστὶ τόπος* ἐκεῖ. Ἡ δὲ παρουσία τοῦ πλησίον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐξαρτάται κυρίως ἐκ τῆς ἰκανότητος ἡμῶν ἵνα συμπάσχωμεν εἰς τὸν πόνον τῶν συνανθρώπων ἡμῶν καὶ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοῦτον μὲ ἔργα ἐλεημοσύνης.

Ὁ Κύριος ζητεῖ ἵνα *ὁδοὺς Αὐτοῦ τηρήσωμεν*. Τὸ δὲ ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ τηρεῖν, σημαίνει ἵνα διαβλέπωμεν τὴν θείαν παρουσίαν ἐν τῇ ἀτομικῇ ζωῇ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος: ἵνα διακρίνωμεν τόσον τὰς ἐκδηλώσεις τῆς θείας ἀγάπης, ὅσον καὶ τῆς δικαίας Αὐτοῦ ὀργῆς.

Τὸ παριππεῦσαν ἔτος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ ἡμῶν ἦτο πλήρες ἀναμνήσεων τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ Κ' αἰῶνος καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν διωγμῶν κατὰ τῆς πίστεως. Ἀνεμιμνήσκομεν τοῦ ἀγῶνος τῶν Νεομαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, τῶν μετὰ καρτερικότητος ἀποδειξάντων τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν εἰς τὸν Χριστὸν. Ὅμως, ἀκόμη καὶ κατὰ ταύτην τὴν τρομερὴν διὰ τὴν χώραν ἐποχὴν ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς: μετὰ ἀπὸ ἀναγκαστικὴν διακοπὴν διακοσίων ἐτῶν ἀνεσυστάθη τὸ ἐν τῇ Ρωσικῇ γῆ Πατριαρχεῖον, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὸν χαλεπὸν τοῦτον καιρὸν, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ εἰς Πατριάρχην ἐκλεγέντος Ἁγίου Τύχωνος ἀπέκτησεν ἓνα ποιμένα συνετὸν καὶ γενναῖον, ταῖς ἐνθέρμοις πρεσβείαις τοῦ ὁποῦ ἐμπροσθεν τοῦ Θρόνου τοῦ Ὑψίστου Δημιουργοῦ ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία καὶ ὁ λαὸς διήλθεν τὴν ὑψικάμινον τῶν ποικίλων δοκιμασιῶν.

Σήμερον, περίοδον ἦν διανύομεν, τυγχάνει ἰδιαιτέρα: αἱ θλίψεις δέν ἀφήνουν τὸν κόσμον καὶ καθημερινῶς ἀκούομεν πολέμους *καὶ ἀκοὰς πολέμων* (Ματθ. 24. 6). Ἀλλὰ πόσῃ ἀγάπῃ ἐκχύνει ὁ Θεὸς εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων! Ὁ κόσμος ὑπάρχει παρὰ τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ ἡ ἀνθρώπινη ἀγάπη, αἱ οἰκογενειακαὶ ἀξίαι – παρὰ τὰς ἀπιστεύτους προσπάθειας, αἵτινες καταβάλλονται διὰ τὴν τελικὴν διάλυσιν, ἐξευτελισμὸν καὶ νόθευσιν τούτων. Ζωντανὴ παραμένει ἡ πίστις ἐν ταῖς καρδίαις τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀνθρώπων. Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία, παρὰ τὰς δεκαετίας τῶν διωγμῶν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ τοὺς μηχανισμοὺς ὑπονομεύσεως τοῦ κύρους αὐτῆς, οὐς ἔθεσαν εἰς λειτουργίαν κατὰ τὸ παρόν, ἦτο καὶ πάντοτε παραμένει ὁ τόπος συναντήσεως μετὰ τοῦ Χριστοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι, οἱ λαοὶ τῆς ἱστορικῆς Ρως, ἐξελευσόμενοι τῶν σημερινῶν δοκιμασιῶν, θά διαφυλάξουν καὶ ἀνακαινίσουν τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐνότητα, κατασταθησόμενοι ὑλικῶς εὐημεροῦντες καὶ κοινωνικῶς ἐπιτυχεῖς.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸν γεγονὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Πάντοτε ἀνεζήτουν τὸν Θεὸν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν πληρότητα ἀπεκαλύφθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Δημιουργὸς, ὡς Τριαδικὸς Θεὸς, μόνον ἐν τῇ Ἐνσαρκώσει τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ. Κατέρχεται

Οὗτος εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν γῆν, προκειμένου ἵνα καταστήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀξίους τῆς εὐδοκίας τοῦ Ἐπουρανίου Πατρός καὶ θέσῃ τὸ σταθερὸν θεμέλιον τοῦ κόσμου δι' ἐπαγγελίας «*Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν*» (Ἰω. 14. 27).

Τὸ ἔτος τοῦτο, διὰ τὸν λαὸν ἡμῶν, τοὺς λαοὺς τῆς ἱστορικῆς Ρως καὶ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἅς εἶναι εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχές. Τὸ δὲ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας Γεννηθὲν Θεῖον Βρέφος ἅς βοηθήσῃ ἵνα εὕρωμεν ἐλπίδα, τὴν νικῶσαν τὸν φόβον, καὶ διὰ τῆς πίστεως αἰσθανθῶμεν τὴν δύναμιν τῆς Θείας ἀγάπης, ἣτις μεταμορφώνει τὴν ἀνθρώπινην ζωὴν.

Ἀμὴν.

† ὁ Μόσχος καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Χριστούγεννα, 2017/2018

στις ἄλλες γλώσσες:

- Ουκρανικά
- Λευκορωσικά
- Μολδαβικά
- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Εσθονικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Τουρκμενικά
- Ουζμπεκικά
- Αζερικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά παραδοσιακά
- Κινεζικά απλοποιημένα
- Κορεατικά

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/47809/>